

مننژیت

به التهاب پرده مغز گفته می شود.

انواع مننژیت

1. مننژیت های عفونی که بدنبال ضربه های مغزی و عمل جراحی بر روی مغز ممکن است ایجاد شوند و ناشی از نفوذ میکروب به مغز است. این مننژیت ها از میکروب های معمولی ناشی می شوند و واگیردار نیستند.
2. مننژیت های عفونی هماتوزن: از طریق ورود میکروب به داخل خون و سپس به مغز سرایت می کنند، این نوع مننژیت ها معمولا در افرادی که ضعف سیستم ایمنی بدن دارند، مشاهده می شود. نوع مننژیت مننگو کوک خطرناک بوده و می تواند به دیگران سرایت کند.

علت

عامل ایجاد کننده وارد جریان خون شده و از پرده های مغز عبور کرده و باعث التهاب می شود.

عموما از دو راه پدید می آیند:

1. از طریق جریان خون که سبب انتقال عفونت از جاهای دیگر به مغز می شوند.

2. با انتقال مستقیم (پس از وارد شدن آسیب به استخوان یا ضربه) در بعضی موارد نیز به علت خود به خود یا به کار گیرد وسایل و تجهیزات پزشکی ایجاد می شود.

مننژیت عفونی: شایع ترین شکل مننژیت است و میکروبهای شایع شامل مننژیت منگوکوکی استرپتوکوک، پنومونی هموفیلوس آنفولانزا می باشد.

تشخیص

گرفتن مایع نخاع و کشت آن جهت تشخیص نوع میکروب

علائم

- سردرد، تب شدید که غالبا نخستین نشانه محسوب می شود، تغییر در هوشیاری، عدم آگاهی، اختلال حافظه و تشنج که در مراحل ابتدایی است.
- خواب آلودگی - سفتی گردن وقتی که پای بیمار را به طرف شکم خم کنیم دیگر قادر به باز کردن پاها به حالت اولیه نباشد.
- حساسیت به نور، خم کردن سر بیمار که باعث خم شدن زانو ها شده، حملات تشنج، افزایش فشار داخل جمجمه، ضایعات قرمز روی پوست ظاهر میشود.

مننژیت

بیمارستان سلامت فردا
SALAMAT FARDA HOSPITAL

آدرس: اشرفی اصفهانی، خیابان ناطق نوری، بیمارستان سلامت فردا

+۹۸ ۲۱ ۴۹۲۲۹۰۰۰

+۹۸ ۹۳۵ ۱۱۵ ۳۹ ۶۲

www.salamatfardahospital.com

salamatfarda|_hospital

مننژیت

درمان

آموزش هنگام ترخیص

- استفاده به موقع از دارو ها
- در صورت بروز علائمی مثل سردرد ، خواب آلودگی، حساسیت به نور، تشنج سریعا به مرکز درمانی مراجعه کنید
- مراجعه به پزشک جهت ویزیت مجدد بیمار

شامل درمان ضد میکروبی با استفاده از آنتی بیوتیک مناسب، با تجویز پزشک می باشد.

پیشگیری شامل: ایزوله کردن بیمار، استفاده از ماسک می باشد، مننژیت عفونی نوعی ویروس نیاز به پیشگیری در افراد نزدیک بیمار دارد.

اقدامات پرستاری

- کنترل علائم حیاتی، استفاده از اکسیژن در صورت نیاز، کنترل لبهای بیمار از نظر کبودی، کنترل بیمار تا ۷۲ ساعت پس از شروع آنتی بیوتیک، بیمار بعلت جلوگیری از انتشار ترشح دهانی ایزوله باشد، به افراد خانواده در مورد وضعیت بیمار آگاهی داده شود و در فواصل مناسب از بیمار عیادت شود.

- پیشگیری از عوارضی که در اثر عدم تحرک (زخم های فشاری) ایجاد می شود.
- کنترل روزانه الکترولیت های سرم
- محافظت از بیمار در برابر آسیب دیدگی های ناشی از تشنج یا بروز تغییرات در وضعیت هوشیاری